

buček. Ko so kardinal zagledali staro ženico in njen klobuček, so spoznali takoj, da je mati to storila v mnenju, da se bo sin sicer sramoval svoje matere. „Mamica“, rekó kardinal, „klobuček morate odstraniti, prosim Vas za to. Veliko ljubši ste mi v ruti.“ In niso odnehali prej, da je mati zopet prišla med odlično gospodo s preprosto ruto na glavi. In kardinal so s ponosom kazali na svojo ljubljeno mater. Ljudje, ki so jih že poprej silno spoštovali, so jih častili odslej še bolj radi plemenite sinovske ljubezni.

Povsod, kjer so Pij X. poprej službovali, so imeli odprto srce in roke za reveže, katerim so blagohotno pomagali z darili in dobrim svetom. V Benetkah so kot kardinal večkrat zastavili nek dragocen prstan, da so mogli obdarovati vse reveže. Nase so le malo mislili. Pij X. nimajo druge žepne ure kot nikelnasto. Ko jih je te dni nekdo opomnil na nikelnasto uro, so mu odgovorili: „Boljše radi svojih revežev nisem mogel imeti.“

Posebno pa so si Pij X. ohranili preprosto detinsko srce. V tem so še zlasti podobni Njemu, čigar namestnik so zdaj na zemlji, nebeškemu Prijatelju otrok, ki je nekdaž klical: „Pustite male k meni!“ V Benetkah so bili malim otročičem posebno priljubljeni. Zanje so vedno s seboj nosili v enem žepu čentezime (vinarje), v drugem sladkorčke. Otrokom imovitih rodbin so dajali sladkorčke, ubogim pa čentezime.

Kaj ne, da nam ne bo težko sinovsko ljubiti tako dobrega in blagega svetega očeta? Le pridno in goreče molite, da bi ljubi Bog sveti cerkvi mnogo let ohranil svetega očeta Pija X.!

Naši dnevi.

Zadnji žarki po poljanah
Cvetkam glave grejejo,
Čez poljane lahni vetri
Okrog cvetov vejejo.

Kadar v jutru zlato solnce
Zopet vzplava nad goré,
Po poljanah nežne cvetke
Zopet se iz sanj zbudé.

Le ko smrtni mraki dušo
Našo nam zagrnejo,
Dnevi preminoli nikdar
Več se ne povrnejo

V. Žirov.

